

Hensyn til hvilke jeg vil udtale min Tilslutning til tidligere Talere. Navnlig mener jeg ligesom andre ærede Medlemmer, at den Vej Lovforslaget gaar med Hensyn til Præmiering af Samlinger, er ganske forkert. Det kan ikke gaa an at sætte Tallet ned. Jeg vilde hellere, at man, som det blev nævnt af det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) i Gaar, blev staaende ved, at et Kvæghold paa 6 Køer skal fremstille 2, o. s. v. Der kunde man sætte Grænsen, og det er egentlig det, man har ønsket ude i Landboforeningerne. Man kan umuligt forlange, at man af en Besætning paa 5 Køer kan fremstille de 3 eller de 2, og det tror jeg ogsaa, den højtærede Minister har Forstaaelsen af. Ligeledes tror jeg, at det ikke gaar an, at en Præmiestørrelse paa 10 Kr. skal være Grundlaget for Beregning af Statstilskuddet, thi der er virkelig Landboforeninger, der have arbejdet fortrinligt, og som dog kun have haft overordentlig faa Præmier til 10 Kr. endsige derover. Alt dette er imidlertid Spørgsmaal, som man vil komme overordentlig let over. Den højtærede Landbrugsminister vil sikkert der stille sig imødekommende, jeg kan ikke tro andet.

Medens jeg er ved dette, skal jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Ribe (Brørsen). Det ærede Medlem sagde, at han egentlig ikke var nogen Modstander af den Opfordring, der laa i Forhøjelsen af Tilskuddet indtil 70 pCt. af, hvad Foreningerne selv ydede, til, at de smaa Landboforeninger sluttede sig sammen i en større Forening og præmierede i Fællesskab, for, mente han, det er ikke de smaa Landboforeninger, der have den store Betydning, men det er de store Sammenslutninger, saa store, som det nu er muligt at gøre dem. Jeg tror, at det ærede Medlem deri tager ganske fejl. Det store Arbejde, der er udført trindt omkring i Landet, skyldes virkelig den Omstændighed, at der har været saa mange smaa Landboforeninger, som Tilfældet har været, idet disse have kunnet virke lokalt, og derfor vil jeg meget fraraade, at man i nogen stor Udstrækning slutter sig til det ærede Medlems Anskuelse. Med Hensyn til Statstyreskuerne er jeg ganske enig med det ærede Medlem fra Sæby.

Men det, jeg egentlig ønsker at knytte nogle Bemærkninger til — ogsaa ud fra den Betragtning, at Sagen her maa ses paa det nationaløkonomiske Grundlag, at Spørgsmaalet er om, hvorvidt der er Udsigt til, at vi kunne udrette noget af Betydning og Værdi i nationaløkonomisk og

privatøkonomisk Henseende —, er en Sag, som det efter min Mening kan nytte at støtte, men som vi gennem mange Aar have forsømt, baade ved Husdyrloven af 1902 og efter min Mening ogsaa i det foreliggende Lovforslag, men, som det forhaabentlig skulde lykkes at fremhjelpe ved dette Lovforslag, naar det ventelig i en ikke fjern Fremtid ophøjes til Lov. Jeg tænker her paa Fjerkræavlens. Det er ikke længere saadan, at Fjerkræavlens ikke spiller nogen Rolle for os i økonomisk Henseende. Dersom man havde sat Heste- og Kvægavlens paa samme Plads, som Fjerkræavlens nu staar paa, baade i den Lov om Husdyrbruget, vi nu have, og i det Lovforslag, som her foreligger, vilde man have sagt og med Rette: Det er aldeles uforsvarligt, hvad man her foretager sig. Og dog er det i Virkeligheden saaledes, at Fjerkræavlens økonomisk betyder meget mere i dette Øjeblik end f. Eks. Hesteavlens. Medens vi udføre Heste for ca. 17 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., udføre vi nu Æg og Fjerkræ for 26 Mill. Kr. Derfor bør denne Husdyrlov ikke træde ud i Livet, før man har oprettet en Del af det, man hidtil har forsømt til Ophjælpning af denne Indtægtskilde, som i overvejende Grad kommer de smaa i vort Samfund til gode. Jeg er ikke blind for, at man paa Finansloven gennem Aarene har ydet Bevillinger til Fjerkræavlens Fremme. Man har indtil i Aar bevilget 12,000 Kr. og derover dertil. Jeg skal ikke komme meget ind paa dette, men kun sige, at denne Bevilling har ikke tjent til praktisk Fremhjelpling af Fjerkræavlens, absolut ikke. Den har tjent til Ophjælpning af Sporten, men til Ophjælpning af vellede og lønnende Hønseshold i dette Land har den ikke bidraget i nævneværdig Grad.

Det eneste, jeg kan sige, der er udrettet ad ren praktisk Vej fra Foreningers Side, er egentlig det Arbejde, som er taget op af Dansk Andels-Æggesport. Der har man nemlig haft Øje for, at dersom man skulde gøre noget paa dette Omraade, skulde det være i Tilknytning til det, som

Rettelse.

Sp. 4647, L. 23 f. n.: „Her stiller jeg mig atter paa det samme Standpunkt som det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup): „Hvorfor skulle Landboerne undvære, naar de kunne faa“, læs: Her stiller jeg mig atter paa det samme Standpunkt som det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup); naar han siger: „Hvorfor skulle Landboerne paa den Maade tilsidesættes?“